

Dosarul nr. 3rh-60/18

prima instanță: Judecătoria Centru, mun. Chișinău (jud. O. Tănase)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Pruteanu, L. Popova, A. Gavrilița)
instanța de recurs: Curtea Supremă de Justiție (jud. Iu. Sîrcu, S. Moldovan, M. Pitic)

ÎNCHEIERE

22 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu
Victor Burduh
Mariana Pitic

examinând cererea de revizuire depusă de către Roman Mînzatu, reprezentat de avocatul Ivan Roșca,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Roman Mînzatu împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la contestarea actului administrativ și restabilire la lucru și la cererea depusă de către Centrul Național Anticorupție împotriva lui Roman Mînzatu cu privire la încasarea sumei,

împotriva încheierii din 01 martie 2017 a Curții Supreme de Justiție, prin care recursul declarat de către Roman Mînzatu, reprezentat de avocatul Marian Babără, a fost considerat inadmisibil,

c o n s t a t ă:

La data de 01 iulie 2015 Roman Mînzatu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la contestarea actului administrativ și restabilire la lucru.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin ordinul pârâtului nr. 331ef din 21 mai 2015 a fost sancționat disciplinar cu concedierea din Poliție, cu achitarea compensațiilor bănești pentru concediile de odihnă anuale nefolosite și reținerea, după caz, a costului restant al echipamentului, fiind acuzat de încălcarea prevederilor art.26 alin. (1) lit. b) și c) și ale art. 28 alin. (1) lit. h) din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, ale art. 17 lit.e) din Legea nr. 90 din 25 aprilie 2008 cu privire la prevenirea și combaterea corupției, ale pct. 8 subpct.2), 3) și 11) din Statutul disciplinar al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 502 din 09 iulie 2013, ale pct. pct. 13 și 25 lit. a)-d) din Codul de etică și deontologie al polițistului, aprobat prin Hotărârea

Guvernului RM nr. 481 din 10 mai 2006 și ale pct. pct. 5 și 25 alin. (2) din Instrucțiunile privind modul de primire, înregistrare, evidență și examinare a sesizărilor și a altor informații referitoare la infracțiuni, aprobate prin ordinul interdepartamental nr. 121/254/286-0/95 din 18 iulie 2008 cu privire la evidența unică a infracțiunilor, a cauzelor penale și a persoanelor care au săvârșit infracțiuni, manifestate prin neîntreprinderea acțiunilor legate de constatarea faptei contravenționale și nerealizarea măsurilor de prevenire și de combatere a corupției devenită cunoscută, acțiuni care au compromis prestigiul funcției și al autorității, din care face parte.

A menționat că, nu este de acord cu acuzațiile aduse și cu ordinul enunțat, pe care îi consideră neîntemeiat.

A susținut că, la aplicarea sancțiunii disciplinare, angajatorul a făcut trimitere la art. 47 alin. (1) lit. k) din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, care prevede că, încetarea serviciului în Poliție, precum și a contractului individual de muncă al polițistului, poate avea loc pentru încălcarea sistematică a disciplinei de serviciu sau pentru comiterea unei încălcări grave.

A afirmat că, pe parcursul activității sale în cadrul Poliției, nu a avut careva abateri disciplinare, iar sancțiunea aplicată este una neîntemeiată și abuzivă.

A relevat că, prin cererea din 17 iunie 2015, înregistrată la Inspectoratul General al Poliției sub nr. M-1735/15, a solicitat anularea ordinului pârâtului nr.331ef din 21 mai 2015, însă prin răspunsul nr. 34/2-M-177/15 din 24 iunie 2015 pârâtul l-a informat că, ordinul menționat se contestă direct în instanța de contencios administrativ.

A considerat că, prin ordinul menționat i-a fost încălcat un drept fundamental și, anume, dreptul de a munci.

A solicitat anularea ordinului pârâtului nr. 331ef din 21 mai 2015 și restabilirea sa în funcția de șef al Serviciului investigare fraude economice al Secției investigații infracțiuni a Inspectoratului de poliție Fălești.

La data de 22 octombrie 2015 Centrul Național Anticorupție a depus cerere de intervenție principală cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii intervenientul principal a indicat că, în perioada 23 octombrie 2014-08 aprilie 2015, a efectuat testarea integrității profesionale a agenților publici din cadrul Inspectoratului național de patrulare al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne.

A menționat că, în cadrul testului de integritate profesională, în scopul asigurării unor probe exacte, care demonstrează faptul admiterii de către agentul public Roman Mînzatu în activitatea sa a actelor de corupție, acestuia i-au fost transmise mijloace bănești în sumă de 2400 de lei și ceainic în sumă de 379 de lei.

A susținut că, conform art. 16 alin. (5) din Legea nr. 325 din 23 decembrie 2013 privind evaluarea integrității instituționale, agentul public Roman Mînzatu are obligația de a restitui Centrului Național Anticorupție bunurile primite în cadrul testării integrității profesionale.

A afirmat că, în pct. 19 din Raportul privind rezultatele negative ale testării integrității profesionale din 17 aprilie 2015 agentului public Roman Mînzatu a fost

stabilit termenul limită până la data de 08 mai 2015 pentru restituirea mijloacelor bănești, primite în cadrul testului de integritate profesională, însă până în prezent, mijloacele bănești nu au fost restituite.

A relevat că, nerestituirea de către agentul public Roman Mînzatu a mijloacelor bănești transmise în cadrul testului de integritate profesională constituie îmbogățirea fără justă cauză de către acesta, deoarece ultimul, aflându-se în exercițiu atribuțiilor de serviciu, nu a avut careva temeii juridic pentru a primi mijloacele bănești transmise.

A mai relevat că, ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 331ef din 21 mai 2015, care se contestă de către Roman Mînzatu, a fost emis în baza anchetei de serviciu, inițiată în temeiul Raportului Centrului Național Anticorupție privind rezultatele negative ale testării integrității profesionale, efectuată în privința agenților publici din cadrul Inspectoratului național de patrulare al Inspectoratului General al Poliției.

A solicitat admiterea intervenirii Centrului în proces în calitate de intervenient principal și încasarea de la Roman Mînzatu a mijloacelor bănești în sumă de 2779 de lei, transmise acestuia în cadrul testului de integritate profesională.

Prin încheierea protocolară din 09 noiembrie 2015 a Judecătorei Centru, mun. Chișinău a fost admisă cererea depusă de către Centrul Național Anticorupție de intervenire în calitate de intervenient principal în procesul civil la cererea de chemare în judecată a lui Roman Mînzatu împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la contestarea actului administrativ și a fost atras Centrul Național Anticorupție în calitate de intervenient principal.

Prin hotărârea din 29 martie 2016 a Judecătorei Centru, mun. Chișinău acțiunea depusă de către Roman Mînzatu a fost respinsă ca tardivă. A fost admisă cererea depusă de către Centrul Național Anticorupție și a fost încasată de la Roman Mînzatu în beneficiul Centrului Național Anticorupție suma de 2779 de lei.

Prin decizia din 02 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către Roman Mînzatu, reprezentat de avocatul Marian Babără și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Prin încheierea din 01 martie 2017 a Curții Supreme de Justiție a fost considerat inadmisibil recursul declarat de către Roman Mînzatu, reprezentat de avocatul Marian Babără.

La data de 31 mai 2018 Roman Mînzatu, reprezentat de avocatul Ivan Roșca, a depus cerere de revizuire împotriva încheierii instanței de recurs, solicitând repunerea în termen și admiterea acesteia, casarea hotărârilor judecătorești și trimiterea cauzei spre rejudecare.

În motivarea cererii de revizuire a invocat drept temeii al revizuirii art. 449 lit.e¹) CPC, care prevede că, revizuirea se declară în cazul în care a fost aplicată o lege declarată neconstituțională de către Curtea Constituțională și la judecarea cauzei a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, iar instanța de judecată a respins cererea privind sesizarea Curții Constituționale sau din hotărârea Curții Constituționale rezultă că, prin aceasta s-a încălcat un drept garantat de Constituție sau de tratatele internaționale în domeniul drepturilor omului.

A menționat că, prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 7 din 16 aprilie 2015 pentru controlul constituționalității unor prevederi din Legea nr. 325 din 23 decembrie 2013 privind testarea integrității profesionale au fost declarate constituționale prevederile Legii nr. 325 din 23 decembrie 2013 privind testarea integrității profesionale, cu excepția art. 2 lit. b) și d), textului „risc întemeiat – risc fără de care scopul socialmente util de fixare obiectivă a comportamentului agentului public în cadrul testului de integritate profesională nu poate fi atins, iar testatorul de integritate profesională care riscă a luat măsuri de prevenire a unor daune aduse intereselor ocrotite de lege” de la art. 4, art. 9 alin. (5), art. 10 alin. (2) și (3), art. 11 alin. (1), (2) și (4), art. 12 alin. (3)-(6), textului „fără a oferi numele agentului public testat” de la art. 14 alin. (3) și art. 16 alin. (2), care au fost declarate neconstituționale.

A susținut că, instanțele judecătorești nu au analizat și apreciat prevederile Hotărârii Curții Constituționale enunțate în raport cu litigiul examinat, în pofida faptului că, la momentul adresării lui Roman Mînzatu în judecată, aceasta deja era în vigoare.

A relevat că, Roman Mînzatu, întru căutarea surselor de existență, a părăsit Republica Moldova împreună cu familia, stabilindu-se temporar în Marea Britanie, de unde a revenit doar la finele lunii februarie 2018 și din acest motiv, el nu a cunoscut despre hotărârile judecătorești adoptate.

A mai relevat că, Roman Mînzatu a luat cunoștință de hotărârile judecătorești după ce avocatul Ivan Roșca, printr-o cerere scrisă, la data de 07 martie 2018, a luat cunoștință cu materialele cauzei civile.

În conformitate cu 452 alin. (1¹) Codul de procedură civilă, dacă examinarea cererii de revizuire este de competența Curții Supreme de Justiție sau a instanței de apel, ședințele se desfășoară fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge cererea cu privire la repunerea în termenul de depunere a cererii de revizuire și de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă din următoarele motive.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) lit. a) Codul de procedură civilă, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite încheierea de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 449 lit. e¹) CPC, revizuirea se declară în cazul în care a fost aplicată o lege declarată neconstituțională de către Curtea Constituțională și la judecarea cauzei a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, iar instanța de judecată a respins cererea privind sesizarea Curții Constituționale sau din hotărârea Curții Constituționale rezultă că, prin aceasta s-a încălcat un drept garantat de Constituție sau de tratatele internaționale în domeniul drepturilor omului.

În conformitate cu art. 450 lit. d¹) Codul de procedură civilă, cererea de revizuire se depune în termen de 3 luni din ziua când persoana interesată a luat cunoștință de circumstanțele respective – în cazul prevăzut la art. 449 lit. e¹).

Cu referire la prevederile normei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, termenul de

depunere a cererii de revizuire reprezintă intervalul de timp înăuntrul căruia poate fi exercitată calea de atac a revizuirii. Termenul dat este unul legal și imperativ.

Analizând cererea de revizuire prin prisma prevederilor legale enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, revizuentul Roman Mînzatu nu a respectat termenul de depunere a cererii de revizuire.

Este de menționat că, faptul depunerii cererii de revizuire în afara termenului legal se atestă prin însuși solicitarea reprezentantului revizuentului, avocatul Ivan Roșca cu privire la repunerea în termenul de depunere a cererii de revizuire, care, însă, se constată a fi una neîntemeiată.

Or, argumentul invocat de către reprezentantul revizuentului, avocatul Ivan Roșca precum că, revizuentul a părăsit Republica Moldova împreună cu familia, stabilindu-se temporar în Marea Britanie, de unde a revenit doar la finele lunii februarie 2018 și din acest motiv, acesta a luat cunoștință de hotărârile judecătorești după ce el, printr-o cerere scrisă, la data de 07 martie 2018, a luat cunoștință cu materialele cauzei civile, nu poate fi reținut ca motiv întemeiat pentru repunerea în termenul de depunere a cererii de revizuire, deoarece revizuentul, declarând recurs prin intermediul avocatului său, Marian Babără, urma să se folosească cu bună-credință de drepturile sale procedurale.

Mai mult ca atât, încheierea Curții Supreme de Justiție din 01 martie 2017, supusă revizuirii, a fost plasată pe pagina web a Curții Supreme de Justiție la data emiterii.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție evidențiază că, o eventuală admitere a cererii de revizuire depusă în afara termenului legal ar însemna încălcarea principiului securității raporturilor juridice și a drepturilor celorlalte părți la un proces echitabil, garantate de art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Astfel, din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea privind repunerea în termenul de depunere a cererii de revizuire și de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 270, art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se respinge cererea depusă de către Roman Mînzatu, reprezentat de avocatul Ivan Roșca, cu privire la repunerea în termenul de depunere a cererii de revizuire.

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Roman Mînzatu, reprezentat de avocatul Ivan Roșca, împotriva încheierii din 01 martie 2017 a Curții Supreme de Justiție, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Roman Mînzatu împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la contestarea actului administrativ și restabilire la lucru și la cererea depusă de către

Centrul Național Anticorupție împotriva lui Roman Mînzatu cu privire la încasarea sumei.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Iulia Sîrcu

judecătorii

Victor Burduh

Mariana Pitic